

nadace

OKD

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Na každé putovní místo s jiným soutěžícím

OSTRAVA – Deset „zastavení“ měla soutěž Po stopách OKD vysílající jednotlivce a týmy na poutní místa spojená s Nadací OKD. Její vítězové jsou známi, nicméně na škodu nebude představit i dojmy těch ostatních. Některé z příspěvků byly redakčně upraveny a kráceny. Plné znění na internetové stránce www.postopachokd.cz.

Křivý kostel, aneb „K-výlet“

Kráčím kvapným krokem kupředu, kurz Karviná.

Kolem krásně kvetou květiny, kopretiny, konvalinky, ... kopřivy.

Kouzelná krajina. Koukám, kterak kohout kokrhá, kury kdákají, kuřata klouvu, kachny kejhají, koně klušou, krcti kutají. Kdesi koncertuje konipas. Kolem kopců krouží káně.

Konstantním krokem kmitám kupředu. Krásné klima končí – krápe. Ke kadeřím kanou kulaté kapky. Kapucí kryjí kudrnatou kšticí.

Klušu. Kvůli kapkám klouže kamenitá komunikace, kterou kvapně kráčím. Krok kmitají kadenci kulometu. Klopýtám.

KŘÁP – klesám ksichtem kolmo ke krajině. Krutý karambol, který končí katastrofou. Kotník křupl, koleno krvácí. „Kurňa,“ kleju. Kladu kapesník ke kanoucím krůpějím krve. Kolemjdoucí kroutí kebulemi. „Kripl,“ komentují kolizi.

Když krvácení kulminuje, koumám (křivý kradmo kukadlama krosnu), kterak krotit kruté kručení. Kupodivu krosna kryje kilogramy kvalitní krmě. Kapesní kudlou krájím krajíc ke krmění. Konzumuji křupavoučký kuřecí karbenátek, koňskou klobásu, koláče, kokakolu, ... kořalku. Krása!!!

Kačeřím krokem kráčím kupředu. Kulhám. Kvečerou konečně kráčím Karvinou!!! Konečná. Koukám... křivý kostel. Kolosální kuriozita!!! Kardinální klenot!!! Krása!!!

Vojsa-a-Krteček, Ostrava-Bartovice

Hřiště, přijdem zase příště

Putovní cíl: Parčík v Klimkovicích. Hřiště je místo, kde pilně pracuje dětská fantazie, a pokud je podmíněna skvělým přírodním materiálem, rázem se stane z minihorolezecké stěny štít Everestu a kamenná želva se mění v prehistorickou obludu. Barvami hraje prolézačky zas lákají ke zdolání základních cestiček a do nebe houpající se houpačky navozují pocit beztíže. Prostě krásné místo plné zážitků.

Stopaři – rodinka s touhou po dobrodružství z Ostravy

Fulnek nás překvapil

Je po prázdninách, a sotva začal nový školní rok, tak už nás náš vedoucí Šaman nalákal na další výlet. Rozjeli jsme se do Fulneku. Věděli jsme, že tam působil učitel národů Jan Ámos Komenský, a to bylo všechno. Je to sice kus cesty, ale stálo to za to. Je to zajímavé městečko, ve kterém je několik historických zajímavostí a okolo krásná příroda Oderských vrchů.

Nejprve jsme navštívili muzeum J. A. Komenského, a pak se prošli po naučné stezce „Člověče, zastav se“, která vznikla za pomoci Nadace OKD. Po trase je několik vyhlídek na centrum města a je to paráda. Na samotném náměstí je hezká radnice, několik sousoší a uprostřed tzv. Morový sloup, vše postaveno ve slohu baroka. Takoví baculatí svatí a andělíci. Hezké a milé. Kdo má rád historii a přírodu, tomu tento výlet doporučujeme.

Šaman, divadelní soubor Pimprlata při Základní škole Dětmorovic

Po uhelné stezce

Naším prvním cílem se stal Důl Michal v Ostravě-Michálkovicích. Prostory bývalého dolu se nám velice líbily, nejlepší byl pan průvodce, který nám přesně, jasně a detailně popsal, jak vypadala horníkova každodenní cesta do práce. Prohlédli jsme si jednotlivé části dolu od šaten, lampárny, kanceláře dispečera, inženýra, výdejnu svačin a ošetřovnu, až jsme nakonec došli do hlavní budovy, kterou chodili horníci k místu, kde pak fáráli pod zem. A protože jsme malí, hraví a draví Draci, všechno nás tak moc a živě zajímalo, až musel pan průvodce některé z nás klepnout po prstech, aby byl alespoň na chvíli klid. Ale nás jen tak něco nezastřeší.

Draci, třída 2. A z Gymnázia ve Frýdku-Místku

Ztraceni v Labyrintu

Tak úplně na začátku jsme si ocitli v labyrintu myšlenek. Který putovní cíl navštívíme jako druhý? Už přijížděl autobus, nastoupili jsme a konečně přišla ta zásadní otázka pana řidiče: „Tak kam to bude, mládeži?“ Jedním dechem jsme vyhrkli: „No přece do Labyrintu!“

A jeli jsme. Cesta to byla příjemná, všude kolem byla krásná příroda

a malebné vesničky. Po příjezdu do obce Bělá jsme hned vyrazili k druhému putovnímu cíli. Byl překrásný, na paloučku u lesa, vedle potůčku, pramene a léčebných bazének. Sluníčko se rozhodlo také zůstat venku a kouknout na tu nádheru všude kolem. A my vstoupili do labyrintu. Pravda, někteří si to štrádovali pevným krokem rovnou k cíli, labyrint nelabyrint. Ostatní ovšem poctivě krok za krokem, nebo kolečko za kolečkem se postupně propracovávali doprostřed. Pak jsme se posadili u bazénku s léčivou vodou. Jen pár odvážlivců se v ní i prošlo, protože byla sice léčivá, ale také hrozně studená. Povídali jsme si, hráli si a užívali nádherné dopoledne. A tak nějak samo se nám rozjasnilo, že hlavním cílem bylo být spolu a rozdávat si radost navzájem.

Základní škola speciální Diakonie, Ostrava

Ztraceni na haldě Ema

Pojďme se projít, říkáám manželovi Honzovi jednoho krásného dne. A kam, zní lakonická odpověď. Nevím, zajdeme na hřbitov, a pak zadem po trase trolejbusu číslo 106 a vyjdeme nad zoologickou.

Tak jo. Vzali jsme psa a šli. Došli jsme až nad zoologickou, ale se psem Gorem by nás dovnitř stejně nepustili, a tak jsme naši trasu zatočili na Najmanskou. Vyjdeme si na ten největší kopec Ostravy, říkáám manželovi. Cesta byla celkem skvělá – hmm, něco mezi starým asfaltem a štěrčkem. Dobrý. A to jako vede až nahoru, jo? Jasně, že nevedlo. Z ničeho nic jsme se vynořili u vrátnice Dolu Petr Bezruč. Vrátný na nás koukal jako na zjevení a jeho německý ovcák taky netušil, která bije. Jen co spatřil našeho hafíka, začal tak zuřivě štěkat – no, ještě, že byl uvázaný. Jinak by sežral snad i Karkulku s babičkou a postelí. Vrátný nás teda milostivě vypustil ven a my se vydali po Michálkovicích zpět domů. Po cestě jsme uvažovali, kde soudruzi z NDR udělali chybu. Prostě zapoměli zahrnout, říkal manžel. No a po druhé jsme to našli!

Ale123xandra, Ostrava

Podzimní procházka v zoo

Cíl: Zoo Ostrava, Pavilon drápkatých opiček. V neděli 24. října se naše výprava ve tříčlenném složení (miminko je ještě u maminky, ale už se počítá, jako by bylo s námi) vypravila do zoo. Počasí bylo pro podzim typické a na okruh po zoo jako dělané. Příroda hrála všemi barevnými odstíny a společně se zvířaty, které tuto zoo obývají, to byla pastva pro naše oči. I malé se to evidentně moc líbilo, protože cestou to mamince dávala pořádně najevo. Letos se tu s mláďaty roztrhl pytel a nevěděli jsme, kde dřív koukat, jestli na malá morčátka, levharty, zebry nebo žirafy. Všude bylo něco.

Zamířili jsme i do pavilonu drápkatých opiček, kde jsme byli fascinováni těmito rychlými tvory a cizorodou přírodou, kterou se v našem prostředí podařilo tak dobře napodobit. Líbila se nám nejen tato expozice, ale i příjemné teplo uvnitř. Těšíme se už teď na příští rok na nový pavilon pro hrochy. Stavba vypadá moc pěkně.

dantoma, Havířov

Víkend s Nadací OKD číslo 3

Po obědě jsme měli domluvenou prohlídku cvičné štol Dolu Paskov ve Staříči. Jak jsme byli průvodcem poučení, cvičná štola funguje zejména pro učení nových zaměstnanců a pro simulaci podzemních podmínek. Výhodou je zejména to, že se nemusí sjet pod zem kilometr, ale je to v hloubce pěti metrů. Velice působivé bylo, když si průvodce sedl za ovládací páky stroje a ukazoval nám, jak se nacvičuje manipulace s travinou. Vůbec výhodou štoly je, že tu jsou umístěny funkční stroje a zařízení. Skoro úplně na závěr si ti z nás, kteří měli zájem, mohli vyzkoušet, jaké to je pohybovat se ve štole, která má výšku osmdesát centimetrů. No, těch pět minut to šlo, ale že bych si to užíval každý den šest hodin v kuse, to si představit nedokážu.

Mensa tým, Ostrava

Heavy metal v Hornickém muzeu

Aby bylo naše uhelné putování kompletní, bylo téměř povinností navštívit ještě landecké Hornické muzeum. Pokud chcete přivést cizince a vysvětlit jim, co dělá Ostravu Ostravou, vezměte je do Vítkovic a do Hornického muzea. Na Landeku totiž najdete všechno – od lovců mamutů až po těžkotonanžní těžební stroje. V rámci našeho výletu jsme prošli dvě části expozice – podzemní model dolu Anselm a expozici důlního záchranářství. Každá

mapuje trochu jinou část hornické historie a vzájemně se doplňují.

Model dolu byl v principu podobný jako ve Staříči, byl ale historicky zaměřený. Sfárali jsme dolů výtahem a pan průvodce nás přivítal slovy: „Nacházíte se v hloubce patnáct set. Ale centimetrů.“ No, a pak jsme si mohli zopakovat znalosti nabyté z předchozích výletů. Sám jsem byl v Hornickém muzeu několikrát a můžu potvrdit, že pokud už o hornictví něco víte, je prohlídka ještě zajímavější. Průvodce totiž popisuje nejen práci havíře, ale hlavně, jak se měnila v průběhu let a jak vypadala v době, kdy ještě dole kopali naši pradědečkové. Pan průvodce (taky vysloužilý horník) se zmiňoval i o detailech, které by nás samy od sebe nenapadly – tak například záchody jsou v dole zbytečný luxus. Jak to havíři řešili, už necháme na vaší fantazii.

Matiční gymnázium Ostrava, MGO-Kvínta B

Výlet do staré části našeho města

Putovní cíl: Kostel Narození Panny Marie. Naše mateřská škola se nachází v centru Orlové-Lutyně. Protože je tu nová zástavba, chtěli jsme dětem přiblížit i historii našeho města.

Nejdříve jsme dětem vyprávěli pověst o vzniku Orlové a také je seznámili se znakem města. Další den jsme se všichni

vydali na malý poznávací výlet. MHD jsme dojeli do staré části Orlové. Ze zastávky jsme zamířili rovnou k farnímu kostelu Narození Panny Marie a prohlédli jsme si ho ze všech stran. Děti si všimly hlavně architektonického stylu budovy a porovnávaly ji s novodobými stavbami. Na kostele je velmi zaujala různě tvarovaná barevná skla v oknech a samotná výška kostelních věží. Také se prošly po zámeckém parku za kostelem, obešly si celé náměstí a prohlédly si i Starou radnici.

Druhý den jsme si o výletě povídali, děti stavěly kostel z dřevěných kostek a také si ho nakreslily. A že se jim to opravdu povedlo!

Motýlci, MŠ Duha, Orlová-Lutyně

Stránku připravil Radek Lukša